

KONAN – ROĐEN NA BOJNOM POLJU

po likovima Roberta Ervina Hauarda

DARKWOOD, 2018.

Glavni urednik:

SLOBODAN JOVIĆ

Urednik i prevodilac:

PETAR JANDRIĆ

Lektura:

SNEŽANA GLIGORIJEVIĆ

Upis teksta:

ZORAN MILORADOVIĆ @ PERO I MIŠ

Retuši:

NENAD MARINKOVIĆ @ PERO I MIŠ

Adaptacija dizajna:

SAVO KATALINA

Saradnik:

VLADIMIR MIJATOVIĆ

Tehnički urednici:

MARKO POZNANOVIĆ I SINIŠA ĐUKIĆ

Darkwood d.o.o., Beograd

e-mail: info@darkwood.co.rs

www.darkwood.co.rs

011/2622-867

064/6465-755

Štampa: AMD Sistem, Beograd

Mike Richardson – Dark Horse President and Publisher

Scott Allie and Matt Dryer – Editors

CONAN® VOLUME 0: BORN ON THE BATTLEFIELD

Conan® 2008, 2018 Conan Properties International LLC (“CPI”).

CONAN, CONAN THE BARBARIAN, THE SAVAGE SWORD OF CONAN, HYBORIA, and related logos, characters, names, and distinctive likenesses thereof are trademarks or registered trademarks of CPI. All rights reserved.

Dark Horse Books® and the Dark Horse logo are trademarks of DarkHorse Comics, LLC, registered in various categories and countries. All rights reserved. This volume collects issue zero and issues eight, fifteen, twenty-three, thirty-two, forty-five, and forty-six of the Dark Horse Comics monthly Conan series.

CIP - Katalogizacija u publikaciji

Narodna biblioteka Srbije, Beograd

ISBN 978-86-6163-480-2

COBISS.SR-ID 261333772

KONAN

ROĐEN NA BOJNOM POLJU

Scenario KURT BJUSIK

Crtež GREG RUT

„LEGENDA”

Scenario KURT BJUSIK

Crtež KERI NORD

Kolor DEJV STJUART

Unos teksta RIČARD STARKINGS (COMICRAFT)

Zasnovano na delima i pismima Roberta E. Hauarda, tvorca Konana.

ROĐENDAN NA BOJNOM POLJU

Neka dela su večna. Bez obzira na medij kome pripadaju, svima njima je zajedničko to što poseduju trajni kvalitet koji ih čini relevantnim i otpornim na zub vremena. Njihovo se istrajavanje slavi i obeležava raznim godišnjicama i jubilejima, te bismo želeli da čitaocima skrenemo pažnju upravo na jedan takav jubilej. Naime, Konan je krajem prošle godine proslavio svoj 85. rođendan.

Osamdeset pet godina je izuzetno dug period i ne treba smetnuti s uma da je u tom vremenskom okviru svet pretrpeo velike potrese i promene – od Drugog svetskog rata i oštrih ideoloških sukoba do uspona informatičkog doba. Međutim, naš varvarin smrknutog pogleda je sve te promene izdržao, a potrese nadjačao. Ako sklopimo oči, videćemo ga kako stoji na jednom od raskršća svih izmaštanih svetova i već skoro stotinu godina odbija da prepusti mesto nekom drugom junaku. Poput *Gospodara prstenova*, *Robina Huda* ili grčkih mitova, on je postao jedan od trajnih spomenika ljudske mašte.

Prva priča o Konanu ugledala je svetlost dana u decembru 1932, na stranicama magazina *Weird Tales*. Njen autor bio je Robert E. Hauard, maštoviti mladić koji je čitav svoj kratki život proveo u ruralnom Teksasu i snagom svoje mašte uspeo da u rasponu od svega

desetak godina stvori brojne svetove, pregršt zanimljivih junaka i čitav podžanr književne fantastike. Nažalost, tragično je stradao od sopstvene ruke u tridesetoj godini života. Taj čin je svet lišio jednog nadarenog pisca, ali njegova dela su odbila da potonu u zaborav.

Iako se Hauard nije ograničavao na jedan žanr, niti samo na prozu, ipak će ostati upamćen pre svega kao tvorac žanra *mača i magije* i Konana, junaka koji je njegov najbolji i najpoznatiji predstavnik. On je uzor prema kome su brojni autori pokušali da obrazuju svoje svetove, priče i junake – mišićavi grmalj s mačem u jednoj ruci i oskudno odevenom lepticom u drugoj, uvek spreman da se upusti u sukob s nekim čarobnjakom, čudovištem ili čitavim vojskama. Ruku na srce, to ne zvuči kao recept za besmrtno delo, te se možemo zapitati: zbog čega Konan istrajava umesto da nestane poput bezbroj sličnih junaka i imitacija? Kako mu to uspeva i šta ga izdvaja?

Prostor nam ne dozvoljava da se ovde potanko pozabavimo odgovorima na ta pitanja, ali bismo ipak želeli da istaknemo neke značajne osobenosti koje su Hauardu i njegovom varvarskom čedu udahnule besmrtnost. Nadamo se da će one poslužiti i kao putokaz svima koji budu poželili da se u dalje istraživanje otisnu sami.

Počnimo od samog autora i njegovog autentičnog stila. Robert Hauard je bio crna ovca u svojoj sredini, buntovnik večito nemirnog duha i katkad nezgodnog temperamenta. Nije posedovao visoko obrazovanje, niti su mu bile dostupne dobro opremljene biblioteke. Međutim, zahvaljujući svojoj disciplinovanosti i strasti prema pisanoj reči, uspeo je da prevaziđe sve te prepreke. On nije bio autor koji se svim snagama zalagao za lepo i uzvišeno u umetnosti. Naprotiv, bio je spreman na kompromise i voljan da se povinuje zahtevima tržišta. Pisao je za vreme velike ekonomske krize u Americi i morao je sebi da obezbedi egzistenciju. Pa ipak, sirova snaga njegovog talenta uspela je da se iskaže čak i u takvim okolnostima. Hauard je gajio neposredan i žustar stil – nije voleo da troši vreme na preduge opise, priče se odvijaju vratolomnom brzinom, akcija je žestoka i s njegovih stranica prosto iskaču varnice.

U jednom pismu Hauard svedoči da je pripovetke o Konanu pisao u takvom zanosu da je imao utisak kako ništa ne stvara, već samo beleži događaje koji su se zbili. Ne čudi onda što njegove priče poseduju izvesnu neposrednost koja često stvara utisak da nije reč o delu prekaljenog pisca, već elokventnog pripovedača koga širom otvorenih očiju slušate u noći, pored logorske vatre. Prosto rečeno – u okvirima žanra koji je iskovao, Hauard je bio i ostao najjumešniji pripovedač.

A šta bi pripovedač bez pozornice na koju će smestiti svoje likove? Tako stižemo do Hiborije, izmaštanog sveta u kome Konan živi, voli, osvaja, ubija i pljačka. Hauard je voleo istoriju i najviše od svega je želeo da piše istorijsku fikciju, ali ondašnje tržišne prilike to nisu dopuštale. Međutim, svoju nesumnjivu strast prema istoriji uspešno je iskoristio u stvaranju Hiborije, njenih junaka i mitologije.

U svom pristupu mitotvorstvu odabrao je zanimljiv postupak – nije izmaštao potpuno novi svet, već je sačinio kolaž od mnogih istorijskih i mitskih civilizacija iz različitih epoha, koje skladno funkcionišu u okvirima zajedničkog sveta. Pozajmljivao je motive iz Biblije, irskih legendi, nordijske mitologije, a nije mu bilo strano ni da Hiboriji doda mitske kontinente poput Lemurije i Atlantide. Te pozajmice mu nisu služile samo kao inspiracija, već se na njihovu prepoznatljivost i nasleđe snažno oslanjao. Ponekad bi im promenio ime (ili koristio arhaične oblike) tek toliko da ne budu istovetni sa svojim istorijskim pandanima, ali da im ostanu dovoljno bliski da njihova asocijativnost ne promakne čitaocima. Primera radi, na šta vas podsećaju *Av-gulistan* ili *Vendija*? Tako je, u pravu ste. Dovoljna je samo jedna reč da u vašem umu pobudi čitav niz slika, te sada imate dobru pretpostavku o kakvim je zemljama reč. Takav postupak se idealno uklapa u Hauardov stil, jer asocijativnost otkla-

nja potrebu za dugim deskriptivnim pasażima i omogućava da se zaplet odvija munjevito. Čuveni Hauardov savremenik, obožavalac i čovek s kojim je vodio prepisku, H. F. Lavkraft, kritikovao je taj postupak, smatrajući da takva imena u modernom čoveku bude drugačiji skup asocijacija. Nije razumeo da Hauard ne želi da izgradi svet odvojen od našeg, već pokušava da napiše istorijsku fikciju o „dobu nesanjanom” koje je čovečanstvo zaboravilo, ali koje pripada njegovoj dalekoj prošlosti i kolektivnom nesvesnom. Na taj način je Hiborija postala izuzetno raskošna, a u njoj se svi čitaoci mogu lako orijentisati i, zahvaljujući svojoj mašti, dograđivati svet čije je temelje autor već postavio. To je udoban svet koji ne želi da nam skrene pažnju s onog što je bitno – a to je njegov glavni junak.

Kao što je Hiborija uspešan proizvod sačinjen od naizgled nespojivih sastojaka, tako i Konana krase pregršt različitih osobina i talenta. On je bio varvarin, lopov, ratnik, gusar, razbojnički vođa, osvajač i kralj. Hauard je na taj način sebi obezbedio čitavu lepezu ambijenta i pustolovina u koje je mogao da smesti svog junaka i istovremeno stekne naklonost šire čitalačke publike.

Opis arhetipskog protagonista žanra *mača i magije* iz jednog od prethodnih pasusa samo je površinski sloj osobina koje krase i najpoznatijeg

varvarina. Međutim, on nije obični rmpalija koji silom rešava sve životne nedaće, već je umnogome odraz svog autora. Ispod gomile mišića nalazi se usijano jezgro iskovan od Hauardovih životnih uverenja i stavova. Njemu su veoma bliske bile egzistencijalističke vrednosti, poput značaja koji se pridaje čoveku kao pojedincu i njegovoj slobodi. Ali pre svega, tu je ključna tema varvarstva suprotstavljenog dekadentnoj civilizaciji. Hauard tvrdi: *Varvarstvo je čovekovo prirodno stanje. Civilizacija je neprirodna. Ona je puki hir okolnosti i varvarstvo na kraju uvek mora da prevlada.* Međutim, Hauard kaže i sledeće: *Ne idealizujem varvarstvo. Po meni je to jedno tmurno, krvoločno i divljačko stanje, lišeno ljubavi. Odbojan mi je prikaz varvarina bilo koje vrste koji se ponaša poput uvaženog, božanskog izdanka majke prirode, obdarenog mudrošću i rečitošću.* Dakle, on se nije zalagao za varvarstvo, već ga je prosto doživljavao kao neminovnost i čovekovo prirodno stanje.

Konan jeste varvarin iz ruralne zabiti, ali njegova najdublja moralna načela neretko su uzvišenija od onih kojima se diče pripadnici takozvanih civilizovanih društava u Hiboriji. Uređenost i uglađenost takvih društava samo su maska koja služi da prikrije njihovu moralnu trulež i licemerje. Ali u sudaru s Konanom te maske uvek spadnu. On je sila od koje dekadentna civilizacija ne može da se odbrani. Hauard između ostalog poručuje: *Civilizovani ljudi su neuglađeniji od*

divljaka jer su svesni da ne moraju strahovati da će im neko razbiti glavu zbog njihove nepristojnosti. Ta poruka snažno odjekuje i u ovom dobu.

Brojne teme mračnijeg tona ne obeležavaju samo naslovnog junaka, već i ustrojstvo njegovog sveta. Epsko junaštvo je u Hiboriji ništavno i prolazno. Simerijanski bog Krom ne pomaže svojim sledbenicima. Surova činjenica prolaznosti čovekovog života i njegovih dela jasno je istaknuta i time se nagriza eskapistička glazu-

ra ovog štiva. Taj mračniji ton nije prisutan u svim pričama, ali jeste u onim najboljim. Hauard nikada ne dozvoljava da te teme prevladaju ili budu same sebi svrha, ali bilo je dovoljno da se priče njima prošaraju kako bi se izdvojile iz mase i ponudile nešto više od puke zabave.

Mnogi pisci su pokušavali da za sobom ostave neprolazno delo. Većini to nije uspelo. Hauardu jeste, između ostalog zahvaljujući njegovom autentičnom i uzbudljivom spisateljskom stilu. Zahvaljujući svetlu koji je u isti mah vrlo poznat i jezivo tajanstven, i junaku koji nije puko oruđe zapleta, već višedimenzionalni lik ispod čije se zastrašujuće spoljašnjosti kriju zanimljiva razmišljanja. Lavkraft je to najbolje sročio: *Nije lako utvrditi zbog čega su Hauardove priče tako posebne. Možda je tajna u tome što se u svakoj od njih nalazi on sâm.*

Razloga za Konanovo trajanje ima još mnogo i o njima se može (i treba) diskutovati, ali sada ćemo sklopiti oči i stupiti na raskršće svih izmaštanih svetova. Tamo i dalje stoji jedan varvarin smrknutog pogleda. Nećemo ga povući za uho, jer bismo mogli ostati bez prstiju ili čitave ruke. Umesto toga, samo ćemo podići pehar, nazdraviti mu i poželeti još mnogo uspeha. Večni život je već obezbedio – kako sebi, tako i svom tvorcu.

Robert Ervin Hauard
1906–1936

PREDGOVOR

Ovo će većini Konanovih obožavala-
ca zvučati kao jeres, ali stripovi koje
je Kurt Bjusik radio s Kerijem Nor-
dom i Gregom Rutom moji su najo-
miljeniji konanovski proizvodi. Da, tu ubra-
jam knjige, filmove, stripove, video-igre i sve
ostalo, pa čak i izvorne priče Roberta E. Hau-
arda. Ponekad se s nekim proizvodom pop-
kulture sretete u pravom trenutku u životu i
to oblikuje način na koji ga nadalje posmatra-
te, a meni će Konan uvek biti najbolji u formi
stripa.

S Konanom sam se prvi put sreo kada mi je
bilo osam ili devet godina. Do ruku mi je došlo
nekoliko epizoda *Marvelovog* serijala na kome
su radili Roj Tomas i Džon Bjusema, i to me je
podstaklo da potražim Hauardove izvorne palp
priče. Kada sam te knjige pronašao, susreo sam
se, naravno, i s naslovnica koje je naslikao
Frazeta. Iako sam te korice podrobno prouča-
vao i neke od priča u Hauardovim knjigama
pročitao, Konana sam ipak oduvek doživlja-
vao kao prevashodno vizuelni ugođaj. Želeo
sam da ga vidim kako se kreće kroz svet koji
je Hauard izmaštao a Frazeta naslikao. Nisam
želeo da sve te kule i gradove zamišljam, već
da ih vidim. I tako sam, umesto da čitam pri-
če, čitao stripove o Konanu, a katkad bih – kad
prodavac u radnji nije dovoljno pazio – u kuću
krišom uneo magazin *Savage Sword of Conan*.

Međutim, iako sam voleo te stripove i crtač-
ko umeće Barija Smita i Džona Bjuseme, uvek
mi se činilo da je u *Marvelovim* stripovima ton
nekako umekšan. Premda sam razumeo zašto je
tako, ipak sam priželjkivao strip koji bi bio slič-
niji Hauardovim pričama jer sam ih doživljavao
kao sirovije i silovitije. Ali pretpostavlja sam
da se to nikada neće obistiniti, jer je interesova-
nje za Konana slabilo, a licenca za objavljivanje
njegovih pustolovina u stripu bila je istekla.

A onda su se, posle dugog zatišja, pojavili
novi stripovi o Konanu, u izdanju kuće *Dark
Horse*, a s njima su na scenu stupili Kurt Bju-
sik i Keri Nord. Priznajem da uopšte nisam bio
zainteresovan za novu verziju Konana kada je
taj serijal najavljen, ali sam se predomislio kad
sam video prve promotivne odlomke s Nordo-
vim crtežima. On će nam, zajedno s Dejvom
Stjuartom (jednim od najboljih u svojoj bran-
ši), podariti Konana koji ostavlja isti utisak kao
onaj na Frazetinim naslovnica. Potom sam
video kako će Kurt Bjusik pristupiti izvornom
materijalu, i to me je potpuno osvojilo.

U tom novom stripu Hauardove priče biće
obrađene hronološkim redom, a praznine izme-
đu njih popunjene novonapisanim pričama.
Jednom sam razgovarao s Kurtom o tom pri-
stupu. Rekao mi je da je pročitao sve Hauard-
ove tekstove i pronašao svaku referencu na

Konanove neobrađene pustolovine – mesta na kojima je bio i u kojoj životnoj dobi, ljude koje je upoznao i blaga koja je poharao – i da je od toga sačinio ogromnu hronološku pripovest koja pokriva čitav Konanov život.

Redosled njegovih putešestvija zasnivao se na Hauardovim pričama i pismima, a ako oni nisu pružali dovoljno podataka, Konan bi bio usmeravan preko mape hiborijanskog doba do sledećeg mesta za koje se zna da ga je posetio. To je fascinantno i metodičan pristup adaptaciji ovakvog materijala. Činilo mi se da je Kurt Bjusik, preplićući novu građu s adaptacijama već postojećih priča, uspeo da prenese energični stil Roberta E. Hauarda. Te su priče delovale autentično, katkad poput sna ili mračnog košmara, ali samo onda kada je tako i trebalo da bude.

Upravo sam takav strip o Konanu oduvek želeo, i mada su ga zahvaljujući razvoju strip-skog jezika i sazrevanju devete umetnosti u Americi verovatno mogla čitati i deca, meni se činilo da je namenjen baš meni. Tačnije, mojoj nostalgичnoj i besramnoj strani koja uvek žudi za odličnim palp stripovima.

A onda je posle Kurtovih i Kerijevih prvih sedam epizoda usledila pauza, a mi smo dobili priliku da se upoznamo s Gregom Rutom, još jednim umetnikom kao stvorenim za ovaj žanr,

koji se pridružio Kurtu kako bi ispričali priču o Konanovoj mladosti, od njegovog rođenja do odlaska iz rodne Simerije. Greg Rut je bio umetnik na koga sam obraćao pažnju i čije sam radove viđao s vremena na vreme, tako da mi je bilo dvostruko drago kad mu je zapao rad na ovom poduhvatu. Knjiga koju držite u rukama rezultat je tog rada, a epizode koje je čine objavljivane su između dužih priča koje su radili Kurt i Nord i svaka je bila instant klasik.

Okrenuvši se ponovo Hauardu kao izvoru inspiracije, Bjusik je uspeo da isplete priču koja mi se čini autentičnom i uzbudljivom. Od bojnog polja na kom je Konan rođen, preko teške mladosti koju je proveo u svom selu kao opasno dete i razdoblja kad je bio izgnanik među svojim sunarodnicima, pa sve do velike bitke kod Venarijuma – ovo je najbolja priča o Konanovom poreklu. Hauard je neke od tih važnih trenutaka Konanovog života ovlaš naznačio u pismu obožavaocima koji su pokušavali da sačine hronološki sled njegovih pustolovina. Kurt Bjusik je od svega nekoliko šturih redaka uspeo da stvori nešto novo i blistavo, a Greg Rut je toj zverki udahnuo život. Retko se dešava da se ljubitelji stripova obraduju kad se među priče u njihovom omiljenom serijalu ugura neka izdvojena i često nebitna epizoda, ali upravo je tako bilo s pričama koje čine ovu knjigu. Kad bi nova epizoda koju su potpisali Bjusik i Rut

stigla na police, mrštenje bi zamenio osmeh, a ta epizoda bi bila prva na redu za čitanje.

Ta je priča sada konačno završena i upakovana u jednu predivnu knjigu. Pre nego što sam napisao ovaj tekst još jednom sam je celu pročitao i moram reći da mi se sada još više dopada. Puna je okrutnosti i ljubavi, gorko-slatkih jada i okrutnosti (da, znam da sam dva-put pomenuo okrutnosti), i sve je to tako vešto izvedeno da vas drži od početka do kraja, i budi u vama želju da odmah saznate šta se dalje zbilo.

A rekao bih da vas to vodi pravo ka prvoj knjizi serijala *Conan* izdavačke kuće *Dark Horse* i prvoj priči koju potpisuju Bjusik i Nord. Dok privodim kraju pisanje ovog teksta, hvatam sebe kako polako posežem za tim lepim tvrdokoričnim izdanjima na svojoj polici i razmišljam o šolji čaja i fotelji kraj kamina. To je svakako odličan način da provedem ostatak dana – ponovo čitajući sjajnu fantastiku u stripu i uživajući u pričama o Konanu, baš onakvim kakve sam oduvek želeo.

Ed Brubejker
Badnje veče, 2007.

*Ed Brubejker je višestruki dobitnik
Harvijeve i Ajznerove nagrade za rad na
naslovima kao što su Kriminal, Spavač,
Kapetan Amerika i Derdevil.*

PROLOG

LEGENDA

EPIZODA JE PREMIJERNO OBJAVLJENA 12. XI 2003.
I DOBITNIK JE AJZNEROVE NAGRADE ZA NAJBOLJU
POJEDINAČNU EPIZODU 2004. GODINE.

LEGENDA

KAKVA *UZASNA*
ZEMLJA.

NIČEGA OSIM
ŠUMA I BLATA,
RUŠEVINA I NEKOLIKO
ZBIJENIH UDŽERICA
KOJE NAZIVAJU
SELOM.

KIŠA,
MUVE, *VLAGA...*
TUPI, ODSUTNI POGLEDI
LJUDI KOJI BORAVE U
OVOJ *KALJUZI...*

FULJ ZA DVA
BAKRENJAKA SVE BIH
OVO SPALIO *DO TEMELJA.*
SPALIO, PA SE ISPIŠAO PO
PEPELU I NE BIH SE
OSVRTAO.

ALI VAŠA
UZVIŠENOSTI,
VI STE NA VAŽNOM
ZADATKU.

TREBA DA IZVRŠI-
TE PROCENU OVIH
NOVOOSVOJENIH
ZEMALJA...

DA SAKUPITE
PODATKE KOJE
ĆETE POSLATI...

VAZIRE, *MOLIM TE*.
NISAM BUDALA KAKVOM
ME OTAC *SMATRA*.

POSLOAO ME JE U OVU
NEDOPILU, A ZA TO VREME SE
ON ZABAVLJA S NEKOM NOVOM
BLEDOM KURVOM I SMISLJA
KAKO DA *LIBIJE* MOJU
BRACU I MENE.

BITNO JE SAMO DA
ŠALJEMO *OPLJAČKANO*
ZLATO I *OKOVANE*
ROBOVE.

KAKVA GOD DA
JE BILA ISTORIJA
OVE ZEMLJE, ONA JE
ODAVNO IŠČEZLA, A
NJEN NAROD JE SAMO
STOKA KOJA ĆE CRNČITI
KAKO BI ON NAPUNIO
SVOJE...

VISOSTI!
VISOSTI!

PRONAŠLI
SMO...

...NEKU PODZEMNU
OPAJU MEĐU
RUŠEVINAMA...

UFF, MA
JESTE LI?

SVETIH MU BOGOVA,
OVA *JAMA* JE
VAŠE VELIKO
OTKRICE?

ROBOVI -
PAUČINA.

OVDE NE
MOŽE BITI NIČEGA
OSIM *PACOVA*,
PAUKOVA I *OSTALE*
GAMADI.

I *ZMIJA*,
NESUMNJIVO.

NE MOGU DA
ZAMISLIM ŠTA BI
DRUGO...

HM...

E PA, MOJ SLAVNI OTAC ĆE BITI ZADOVOLJAN. NEKA NAŠI LJUDI IZVRŠE POPIS OVIH DRAGOCENOSTI.

VAZIRE, TI SI PROUČIO POVESTI OVIH ZEMALJA. KAKVO JE OVO MESTO?

MOJ PRINČE, JOŠ NISMO IMALI DOVOLJNO VREMENA DA UREDIMO GOMILE ZAPISA KOJE ŠMO OTKRILI ISTOČNO ODAVDE.

ALI, KOLIKO SAM UPUĆEN... OVO JE BILA TARANTIJA, GRAD...

MOJ PRINČE...?

A ŠTA LI JE
OVO...?

VAZIRE!

OVAJ ŠPOMENIK...
OVAJ ČOVEK, KO
JE ON *BIO*? NEKI
VOJSKOVOĐA
ILI...?

MOŽDA NEKI...
LOKALNI POGLAVICA
ILI SITNI *KRALJ*, VAŠA
PREUZVIŠENOSTI? ŠAMO
NEKI *KRVOŽEDNI*, ODAVNO
MRTVI! PROŠTAK.
NIKO BITAN...

NE, NE, OVAJ
SE NEKAKO
RAZLIKUJE.

SVI OSTALI PORTRETI
I REZBARIJE KOJE ŠMO PRO-
NAŠLI PRIKAZUJU *NAKIĆENE*
BOŽANSKE KRALJEVE,
ODENUTE U ŠVILU, *GORDE*
I ZALJUBLJENE U ŠOPŠTVENI
ODRAZ.

OVAJ ČOVEK IZGLEDA
GRUBO, OPASNO.
ŠTVARNO.

IMA NEČEGA
U NJEGOVOM
IZRAZU... U NJE-
GOVIM OČIMA.

VIDI, NA
POSTOLJU...
TU JE NEKI
NATPIS!

?? POZNAJEŠ OVO
PISMO, VAZIRE, ŠTA TU
PIŠE?

ŠEMAJE!

DODIRUJE
SOLIM
RUKAMA!

HM. ZVAO SE "KONAN", TO JE VRLO UOBIČAJENO, SELJAČKO IME.

SLOVA SU SE IZLIZALA, A JEZIK JE SIROV... ALI AKO DOBRO RAZUMEM, NATPIS KAŽE...

"LI NAŽEM NAJTEŽEM ČASU, KADA GUĴJA NASRNE, ON ĆE SE... VRATITI?"

HMM.
PITAM SE, DA LI SE VRATIO?

MOJ PRINĀE, LIVERAVAM VAS DA JE OVO POTPUNA **BESMISLICA**, NAJ-OBIĀNIJA LEGENDA.

TA PRIMITIVNA PLEMENA SU SVAKU LOPUŽU PROGLAĀAVALA **POGLAVICOM**, SVAKOG POGĀVICU **KRALJEM**, A SVAKOG KRALJA - **BOBOM**.

TAJ KONAN JE NESLIMNJIVO BIO SAMO NEKI ZVERSKI **GRMALJ** KOJI JE POMOĀU STRAHA I MAĀU NAKRATKO VLADAO PREPLAĀENIM SELJACIMA.

ONI SU GA... POĀTOVALI. PRIZELJKIVALI SU NJEGOV POVRAK.

ŹELIM DA SAZNAM VIĀE O **NJEMU**.

HM? MOJ PRINĀE, SIGURNO SE ŢALITE...

RECI MI NEĀTO, O PLEMENITI VAZIRE.

KO JE OD NAS DVOJICE NASLEDNIK - KOLIKO GOD TO BILO NEIZVESNO - NAJMĀCNIJEG CARĀTVIA NA **SVETU**? KO OD NAS DVOJICE OVDE ZAPOVEDA?

A KO JE OVDE DA SLUŹI, SAVETUJE I ISPUNJIVA ŹELJE ONOG DRUGOG?

BACI SE
NA **POSAO**,
VAZIRE.

AH, PLEMITI
MOJ **VAZIRE!** KAKO
NAPREDUJE TVOJE
ISTRAŽIVANJE?

JA SAM...
VEROVAO DA ĆE VAŠA
IZNENADNA RADOZNALOST
DOSAD **ISČEZNUTI**,
PREUZVIŠENI...

MISLIŠ ZBOG SVIH
TIH SILNIH DIVOTA U
OVOJ JALOVOJ PUSTOŠI
KOJE BI MOGLE DA MI
ZAOKUPE PAŽNJU?
TEŠKO.

HAJDE, UNESI
MALO **RAZONODE**,
MOLIM TE. ILI MOŽDA
NISI USPEO DA OBA-
VIŠ SVOJ ZADATAK?

NE, MOJ
PRINČE.

ALI TREBA
PREGLEDATI **HRPU**
ZAPISA. TI TAKOZVANI
NEMEDIJANCI SU SVE
VEOMA **STRASVENO**
BELEŽILI...

...ODVAJANJE
ISTORIJSKIH SPISA
OD ZAMORNIH BELEŽAKA
O KUPOVINI I PRODAJI
PŠENICE ZAHTEVA
PLNO VRE...

PREĐI
NA STVAR.

SVAKAKO,
UZVIŠENI.

SVE SU TO
I DALJE SUJEVERNE
BESMISLICE, ALI NALOŽIO
SAM PISARIMA DA SASTAVE
PRIPOVESTI, KAO
ŠTO STE ŽELELI.

ONA SE ZAGNIVA
NA SVEMU ŠTO
SMO DO SADA
OTKRILI O TOM
KONANU...

Znaj, o
prinče...

„...da je između
godina kada su
okeani preplavili
Atlantidu i
blistave građove
i godina uspona
sinova Arijevih...”

„...bilo jedno doba
nesanjano...”

„...kada su se
blistava kraljevstva
prostirala preko
sveta poput plavik
odora rasprostrtih
pod zvezdama...”

„Nemedija,
Ofir, Britunija,
Hiperboreja...”

„...Zamora,
koju krasiše
tamnokose žene
i silne kule,
tajanstvene
i uklete...”

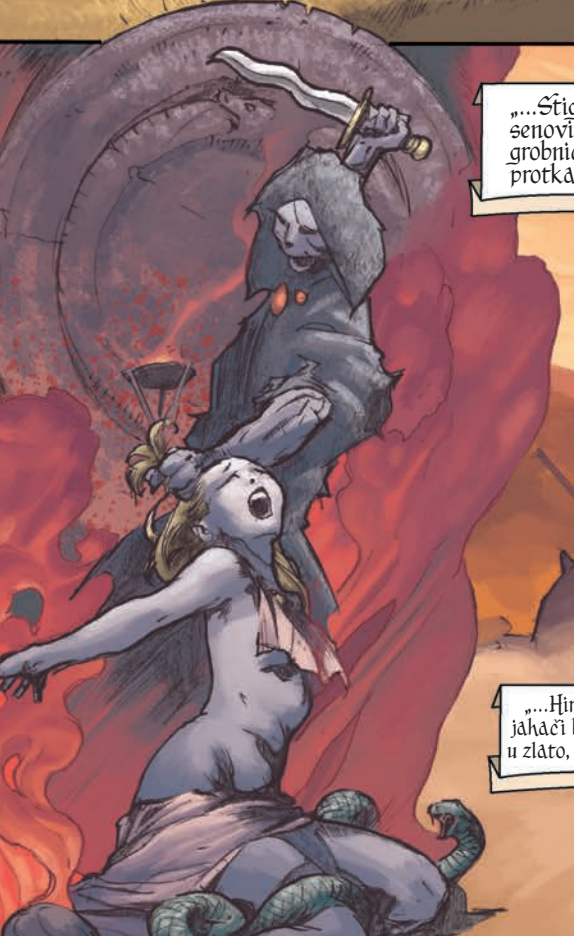
„...Zingara, po
viteštvu čuvena...”

„...Kot,
čije granice
dođirivaše
blagorodna
šemská polja...”

„...Stigija,
senovitim
grobnicama
protkana...”

„...Hirkanija, čiji
jahači behu odenuti
u zlato, čelik i svilu.”

„Ali najslavnije
kraljevstvo na
svetu...“

„...beše
Akvilonija,
na raskošnom
západu suverena.“

„Tu stiže
Konan
Šimerijanac...“

„...crnikos...”

„...smrknuta
pogleda...”

„...s mačem
u ruci...”

„...lopov...”

„...pljačkaš...”

„...ubica...”

„...čovjek
ogromne sete...”

„...i
ogromne
râdosti...”

„...da gazi draguljima
optočena prestolja Zemlje...“

„...svojim u
sandale obuvenim
stopalima.”

„DA GAZI... DA GAZI
PRESTOLJA...“

...U SANDALE
OBLUVENIM...

VAZIRE?
JESI LI
DOBRO?

GOSPODARU, ŽELEO
BIH PONOVO DA NAGLASIM
DA JE OVO *NEISPITANA
LEGENDA*, IZVEDENA IZ
HRONIKA *SUMNJIVOG
POREKLA*.

MOGUĆE JE
DA TAJ KONAN NIKADA
NIJE NI *POSTOJAO*, A ČAK
I AKO JESTE, SVE OVE
PRIČE SU NESUMNJIVO
PRELIVELIČANE.

A NEKE
SU I ČISTE
IZMJEŠTJOTINE,
PIŠANE DA KUJU
U ZVEZDE TAMO
NEKOG...

VAZIRE.

ŽELIM
DA ČUJEM
JOŠ.

NASTAVI.

UFF. KAKO
ZAPOVEDATE,
GOSPODARU.

„I dalje se ne zna mnogo
o Šimerijancevoj mladosti,
provedenoj u mračnim
šumskim predelima
njegovog rodnog kraja.”

„Bilo mu je šesnaest leta kada
je prvi put zakoračio preko
granica svoje domovine
i prešao u zemlju Esira...”

POGLAVLJE PRVO

ROĐEN NA BOJNOM POLJU

EPIZODA JE PREMIJERNO OBJAVLJENA 22. IX 2004.

KAKVA JE BILA NJEGOVA MLADOŠT? NJEGOVO DETINJSTVO? PRIČAJ MI O TOM.

MOJ PRINČE?

NEMEDIJANSKE HRONIKE SU... NEPOTPUNE I NEUREĐENE.
A SAMO OVLAŽ POMINJU **ZABITI** POPUT ŠIMERIJE, GDE...

VAZIRE, ON SE UZDIGAO IZ PONORA VARVARIZMA DO **PRESTOLA** NAJS LAVNIJEG **KRALJEVSTVA** SVOG DOBA.

SIGURNO IH JE NJEGOVA PROŠLOŠT MAKAR **MALO** ZANIMALA?

AH... STVAR JE U TOM.

POSTOJE ISKAZI KOJI TOBOŽE POTIČU OD NJEGOVE ŽENE, ZENOBIJE. ALI ČAK I AKO JE TO TAČNO, ONA **NIJEDNOM** OD TIH DOGAĐAJA NIJE LIČNO SVEDOČILA.

PLUKA PRETERIVANJA, IZMIŠLJANJE BAJKI...

VAZIRE.

KAKO **ZELITE**, MOJ GOSPODARU.

„A te šume tamne što obronke sumornih brda kriju... i oblaci...”

O, BOGOVI! KRV I PATNJE!

„...i oblaci, sivi, teški, koji se nad njima večito viju...”

HRAAAAH!

„...to beše Šimerija, o prinče, zemlja njegovog rođenja. Šimerija, zemlja večne Noći i Tame...”
- *Memedijanske hronike* -

Napadi su bili učestali.

Granični sporovi s Vanirima ili Esirima. Zavade. Stara neprijateljstva. Kamenito tlo Simerije bilo je redovno zalivano krvlju.

Ovoga puta to behu Vaniri.

Muškarci su se borili, a žene držale po strani, kao što to žene čine. Spremale su hranu, krpile kožne prsnike i zašivale rane.

NN...

HM? JEL' SE...?

To su žene radile.

To...

N-LHH!

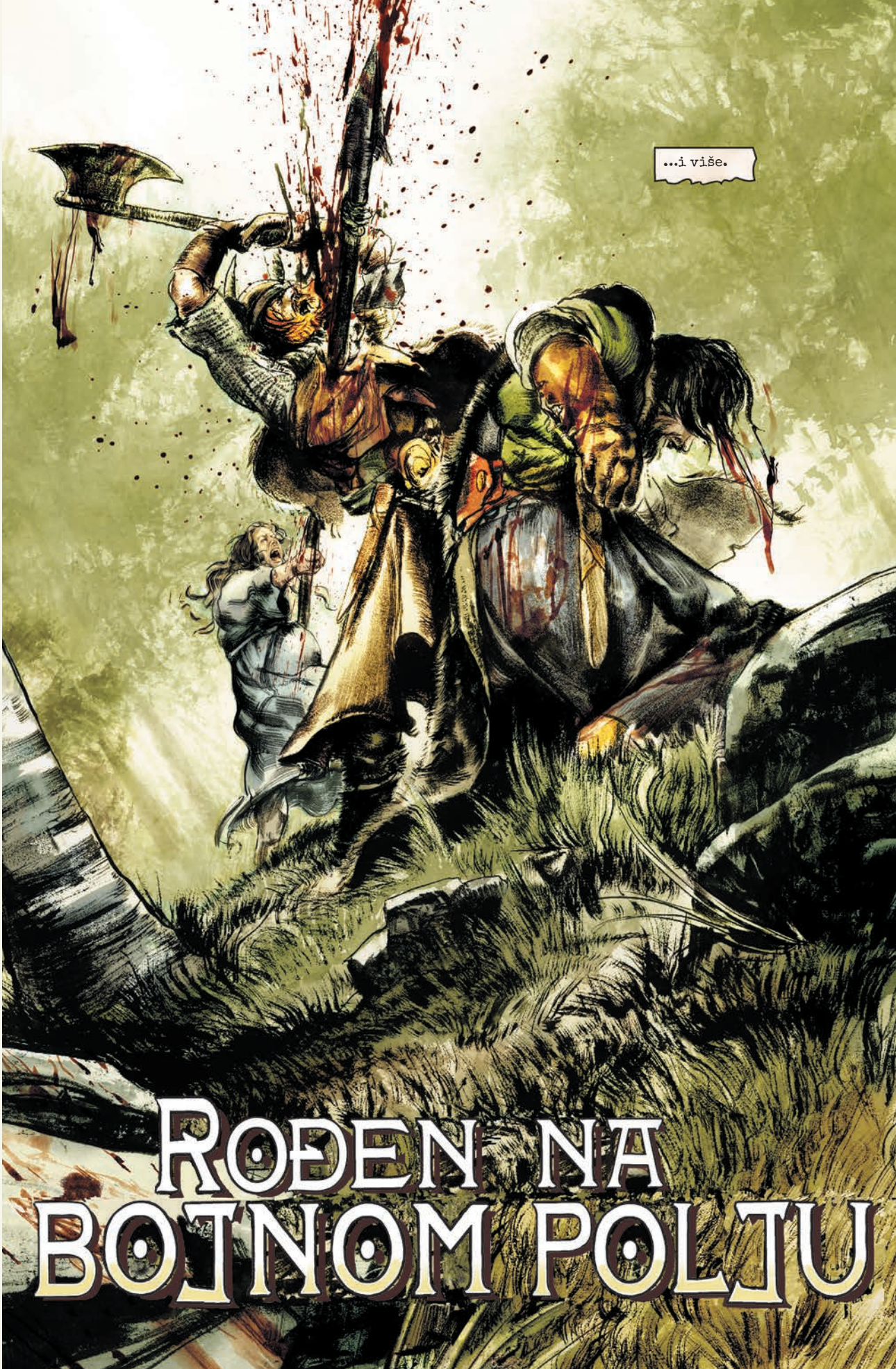

NE!

NE, TI SMRDLJIVO SEVERNJAČKO KOPILE! TO JE MOJ MUŠKARAC... MOJ MUŽ...

ŠTA...?

...a kada bi bilo potrebe...

...i više.

ROĐEN NA BOJNOM POLJU